

τε ληγούσης τῆς σελήνης, ἀφανοῦς ως πρὸς ἡμᾶς σημ.
κά. σελ. 331.

Τρυγητός νυχτερινὸς, μὲ τὸ φεγχάρι, ως πρός τινα
ἀσπρα κρασία, ἄρθ. 57 ἐπὶ τέλους σελ. 61.

Κατὰ τὸν Κ. Βαστιανὸν τὰ σταφύλια διὰ τοὺς
ἔρυθρους οἶνους τῆς Σαμπάνιας, τρυγοῦν μὲ τὴν δρο-
σιὰν καὶ ὅμοχλην σημ. κ'. σελ. 339—331.

Διάφοραι ποιότητες αὐτοῦ, καὶ ποιότης τοῦ οἴνου τοῦ
Σανπέρεζ αὐτόθι.

Γνώμη τοῦ Κ. Βαρόνου Δελλαβρυερίου,
τὴν ἀνωτέρω σημείωσιν κα'. σελ. 331.

§. 1. Πῶς πρέπει νὰ γίνεται ὁ τρυγητός.
ἄρθ. 58—64 σελ. 61—63.

Τὰ σταφύλια πρέπει νὰ διαλλέγωνται, τίθενται εἰς
διάφορα κάνιστρα, καὶ, ως οἱ παλαιοὶ Ἑλληνες ἔχαμνον,
τὸ τρύγος πρέπει νὰ γίνεται κατὰ δύο ἡ τρεῖς φοράς.
ἄρθρον 58. Σελ. 61.

Τά τσεμπία πρέπει νὰ κόπτωνται μὲ ψαλίδια, καὶ
ὅσον τὸ δυνατὸν χωρὶς κοτσάνι. ἄρθρ. 59. αὐτόθι.

Ο καθέκαστος τρυγητὴς μεταχειρίζεται δύο κάνι-
στρα· μέγεθος αὐτῶν. ἄρθ. 61—62 καὶ 63. Σελ. 63.

Τὸ ποσὸν τοῦ τρύγους μιᾶς ἡμέρας, ἄρθ. 64. Σελ.
63 καὶ ἄρθρον 98. Σελ. 83.

§ β'. Καλύβη, καὶ περὶ τῆς ὠφελείας αὐτῆς.

Ἄρθρον 65—67. Σελ. 63—67.

Ωφέλεια αὐτῆς, ἡ δωματίου τιγος σκεπασμένου ἔχει
πλησίον ὅπου τρυγοῦν. ἄρθρον 65—66. Σελ. 63—65.

Οφελος ἀπὸ τὴν μεγαλητέραν ἀξίαν, καὶ καλητέραν
ποιότητα τοῦ οἴνου, διὰ τὰς ὅποιας μέλλουν νὰ κατα-
βληθοῦν μεγαλητέραι δαπάναι πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κα-
νόνων μου. ἄρθρον 66 134 καὶ 187. Σελ. 65—67
111 καὶ 151.

Q. I. Precauzioni per chi entri nel Tinajo in cui bollano le uve. Art. 75. a 78 pag. 68—70.

Sorveglianza dei tini, in cui bollono le uve, secondo ROZIER art. 75. pag. 68.

Gaz-azoto, od aria micidiale, che allora vi si forma art. 76. pag. sud.

La precauzione di un lume acceso in chi vi entra in tale occasione, det. art. 76 pag. 70.

Utilità anche della calce viva in polvere sparsa sul suolo del tinajo art. 77. pag. sud.

Attenzione, che deve usare chi lavora attorno alla bocca dei tini, o vasi, in cui bollono le uve art. 87 ivi.

Varie cure per far revivere le persone asfixiate, o colpite dal aria sudetta o dal carbone acceso in chiusa camera, e quelle annegate nota 22. pag. 331—332

CAPO 9. Del Tino, e sua forma. Art. 79. ad. 89. Pag. a 76.

Cosa sia, come formato, e situato il tino, art. 79—81 pag. 70—72.

Grandezza del tino di HENDEL-BERG art. 77 sudetto.

Utilità, ed inconvenienti di una Botte, che alzata si fa servire ad uso di tino art. 83. 135. e 173 pag. 72. III. e 136.

Buchi, che deve avere un Tino, e come si turino. art. 84.—86 pag. 72—74.

Come si lavi, pulisca, ed asciughi il tino. art. 87. ed 88. pag.—74. —76

Come si rimedj alle fessure, e crepature di esso. art. 89. pag. 76.

Οτι ἔκ τοῦ καλῶς κατασκευασθέντος οἶνου ἐξάγεται καὶ μεγαλύτερα ποσότης οἰνοπνεύματος· σημ. κχ'. καὶ μά. καὶ ἄρθ. 121. Σελ. 335 καὶ 347 καὶ 97.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. Ή εοὶ Καδοστασίου καὶ τοποθέτησις αὐτῷ. Ἀρθρον 68—74. Σελ. 67—69.

Τι ἔστι, καὶ τίνι τρόπῳ κατασκευάζουν τὸ Καδοσάσιον. ἄρθρον 68—69 καὶ 70. Σελ. 67.

Θερικορισία, καὶ τὰ ἀπαιτούμενα παράθυρα αὐτοῦ. ἄρθρ. 73 καὶ 74. Σελ. 69.

Διαφορετικὴ τοποθέτησις αὐτοῦ κατὰ τὰ κλίματα ἄρθρ. 72. Σελ. 69.

εἰς τὸ Καδοστάσιον, καθ' ὃν καιρὸν βράζουν οἱ κάδοι. Ἀρθρον 75—78. Σελ. 69—71.

Τίνι τρόπῳ, κατὰ τὸν Ροζέρον, πρέπει νὰ επιστατῶνται οἱ κάδοι: ὅταν ἐνζυμοῦνται τὰ σταφύλια· ἄρθρ. 75. Σελ. 69.

Ἄζωτον ἀέριον, ἵτε ὁ Θανατηφόρος ἀήρ ὁποῦ σχηματίζεται· ἄρθρ. 76. Σελ. ἀνωτέρω.

Φῶς ἀναμμένον τὸ ὄποῖον πρέπει νὰ φέρῃ τις εἰς γεῖρας ὅταν εἰσέρχεται εἰς τὸ Καδοστάσιον ὅταν βράζῃ ὁ μοῦστος· τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον 76. Σελ. 71.

Ωρελεῖ ἡ κόνης τῆς ἀσθέστου σπαρμάνη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ καδοστασίου· ἄρθρ. 77. Σελ. ἡ ἀνωτέρη.

Τὴν αὐτὴν προσοχὴν ὅταν τις ἐργάζεται πέριξ τῶν στομίων τῶν κάδων, ἡ οἰνοδογείων, εἰς τὰ ὄποῖα βράζουν τὰ σταφύλια· ἄρθρ. 78, αὐτόθι.

Διάφορα θεραπευτικὰ μέσα διὰ τοὺς προσβήνθέντας ἀπὲ τὸ ἄζωτον ἀέρας (ἢ πυργμάνους εἰς τὸ νερόν) σημ. κβ'. Σελ. 331—333.

Q. 1. Coperchio del tino. Art. 90—97.
pag. 76—82.

Contrarie opinioni sull'utilità di questo coperchio
art. 90 e 91. e nota 24 pag. 76—78 e 332.

Li così chiamati condensatori apparecchi sono tante
specie di coperchi. nota 23 pag. 332.

Come il modo del coperchio proposto dal Conte DAN.
DOLO possa conciliare queste contrarie opinioni art.
92. pag. 78 e la detta nota 23.

Cosa sia, e quali precauzioni esigga il così detto ca
pello del tino. art. 96 pag. 80.

Formazione, e situazione del detto coperchio sopra
il tino. art. 92—97 pag. 78—80 82.

Quando possa essere o nò utile questo coperchio. art.
121. num. 3. e le note 23 e 31. pag. 96 e 332—340.

Q. 2. Come si riempia il tino. Art.
98—99. pag. 82.

Si deve riempire nello spazio di 24 ore, e solo sino a
cinque dita dall' orlo del Tino. art. 64 e 99. pag. 62 82.

CAPO 10. Pigiatura delle uve.

Art. 100—108. pag. 82—88.

Cassa, e persona che in essa pigi le uve. art 100—103
e 107. pag. 82—88.

Talvolta si fa una seconda pigiatura. art. 104—106
pag. 86.

Utilità d'inaffiare le vinaccie, che formano il capello
del tino art. 105 e 106. pag. 86.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'. Κάδος, καὶ σχῆμα
αὐτοῦ. Ἀρθ. 79--89. σελ. 71--67.

Τι εἶναι, πῶς σχηματίζεται καὶ πῶς τοποθετεῖται δ
κάδος· ἀρθ. 79--81. σελ. 71—73.

Μέγεθος τοῦ Κάδου τοῦ Ἐνδελβὲργ ἀρθ. 79
ἀνωτέρω, αὐτόθι.

Οφελος καὶ ζημία τοῦ βαγενίου, τὸ δποῖον μετα-
χειρίζονται ἀντὶ κάδου, ἀρθρ. 83, 135, καὶ 173.
σελ. 73, 112, καὶ 137.

Τρύπαι τὰς δποίας κάθε κάδος πρέπει νὰ ἔχῃ, καὶ
πῶς στουκπώνονται, ἀρθρ. 84--86. σελ. 73, καὶ 75.
Πῶς πλύνουν, καθαρίζουν, καὶ στεγνώνουν τὸν κά-
δον ἀρθ. 87--88. σελ. 75--77.

Πῶς θεραπεύονται αἱ σχισμαὶ καὶ χαραμάδες του·
ἀρθ. 89, σελ. 77.

§.ά. Σχέπασμα τοῦ κάδου. Ἀρθρ. 90--97.
σελ. 77 καὶ 83.

Αντίθετοι γνώμαι ὡς πρὸς τὴν ὠφέλειαν τοῦ σχε-
πάσματος τοῦ κάδου ἀρθρ. 90--91. σελ. 77--79. καὶ
σημ. κδ'. σελ. 333.

Τὰ ἀερόναστα, ἢ αἱ τῆς συμπικνύσεως τοῦ ἀέρος συ-
σκευαὶ εἶναι τοσαῦτα εἴδη σχεπασμάτων. σημ. κγ'. σελ.
333 πῶς δυνάμεθα νὰ συμβιβάσωμεντὰς ἀντιθέτους ταύ-
τας γνώμας μὲ τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ Κ. Δανδόλου
γέον εἶδος σχε-πάσματος. ἀρθρ. 92. σελ. 79 τὴν ἀνωτέ-
ρω σημ. κγ'.

Τί ἔστι, καὶ αἱ ἀπαιτούμεναι ἐπιμέλειαι τοῦ οὗτο
λεγομένου σκιαδίου ἢ σχέπης τοῦ κάδου.
ἀρθρ. 96. Σελ 81

Πῶς πρέπει νὰ σχηματίζεται καὶ ἐπιτίθεται τὸ ἀνωτέ-
ρω σχέπασμα ἐπάνω εἰς τὸν κάδον. ἀρθ. 92—97. Σελ. 79
81 καὶ 83.

Πότε εἶναι χρήσιμον ἢ μὴ, τοιοῦτον εἶδος σχεπασμα-

CAPO 11. Dello sgranellamento delle uve art. 108—116 pag. 88—92.

Opinioni contrarie sull' utilità dello sgranellamento.
art 108—112. pag. 88—90.

Quando e per quali vini potrà più o meno admettersi. art. 109—112. pag. sudette.

Esperienze da farsi a tale riguardo art. 113. pag. 90—92.

In due modi si procede allo sgranellamento art. 114.
ivi—Il. 2. modo tiene luogo di 2. pigiatura. art 115 ivi.

**Qual partito si possa tirare delli grappoli spogliati
delli acini** art. 116 ivi, e le note 48 e 52 pag. 346 e 348.

CAPO 12. Della follatura. art. 117.—119 pag. 94.

Cosa s'intende per follatura art. 117 ivi. Quando e come vi si proceda. art 118 ivi.

Utilità di un bastone formato nella guisa, che si descrive, per procedervi. art. 119. ivi.

CAPO 13. Segni cui si conosce, che è tempo di svinare il tino. 120—127. pag. 94—104.

Il lasciare più o meno fermentare le uve in tino è cosa, che in generale dipende delle esperienze, che ognuno deve fare sulle proprie uve, e dalla qualità del vino. che desidera di avere. art. 121—124 199, e seg. pag. 96 —100 e 160, e seg.

Può prendersi intanto per norma ciò che si pratica in altri paesi, p. e. in Francia art. 123. pag. 98 nell' antica Grecia pei vini dolci nota 13 pag. 320.

τος. ἄρθρ. 121 ἄρθ. γ'. Σελ. 97 καὶ τὴν ἀνωτέρω σημ. χγ'. Σελ. 333 καὶ τὴν σημ. λὰ Σελ. 341.

§ β'. Πῶς ἀπογεμίζουν τὸν Κάδον ἄρθ. 98 καὶ 99 Σελ. 83.

"Οτι πρέπει ν' απογεμίζεται κατὰ τὸ διάστημα 24 ώρῶν ἄρθ. 64 Σελ. 63 καὶ ἄρθ. 98 Σελ. 83 καὶ μόνον κατὰ 5 δαχτυλούς μπὸ τὸ χεῖλος τοῦ κάδου. ἄρθρ. 99 αὐτόθι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ I. Πάτημα τῶν σταφυλῶν "Ἄρθρ. 100—103, καὶ 107 Σελ. 83—89.

Κοιβότιον, καὶ δὲ πατητής ἢ ληνοβάτης ἄρθ. 100, 103, καὶ 107. Σελ. 83 καὶ 89.

Ἐνίστε κάμνουν δεύτερον τρυγοπάτημα ἄρθ. 104 106 Σελ. 87.

"Οτι καλὸν νὰ καταβρέχωνται τὰ τσίπουρα ὅπου σχηματίζουν τὸ σκιάδιον τοῦ κάδου. ἄρθρ. 105 καὶ 106 Σελ. 87.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IA'. Ἀπορόγιασμα τῶν σταφυλῶν. "Άρθρ. 108—116— Σελ. 89—93.

Γνῶμαι ἀντίθετοι ως πρὸς τὴν χρῆσίν του ἄρθρ. 108 112 Σελ. 89 καὶ 91.

Πότε, καὶ διὰ ποία χρασία δυνάμεθα διποσδήποτε νὰ τὸ παραδεγμάτωμεν. ἄρθρ. 109—112. Σελ. 89—91. καὶ κατὰ τὰς δοκιμὰς ἑκάστου ἄρθρ. 113. Σελ. 91—93.

Κατὰ δύο τρόπους γίνεται ἡ ἀπορογίασις ἄρθρ. 114 ἀνωτέρω.

Ο β'. τρόπος κατέχει τόπον τοῦ πατήματος ἄρθρ. 115 αὐτόθι.

Εἰς τι δύνανται νὰ χρησιμεύσουν τὰ ἀπορογιασμένα τσεμπία ἄρθρ. 116. αὐτόθι.

Καὶ τὴν σημ. μη'. ἄρθ. δ'. Σελ. 347 καὶ τὴν κνέ'. Σελ. 349.

Colle uve di Tokai art. 123. e la note 23 e 25. pag. 98—332. ed in Italia, secondo le generali regole riferite qui sotto art. 124. 123. pag. 96 e 98.

Quando comincj la fermentazione in tino, e con essa l'alzamento del così detto capello del tino. art. 120. pag. 94—96.

Regole generali circa il tempo, che può lasciarsi durare tale fermentazione pei vini commerziali. art 121. pag. 96.

Segni, che in tesi generale dimostrano, che è tempo di svinare il tino art. 125. pag. 100—2.

Assaggio del vino, che deve farsi prima art. 126. ag. 102.

Limpidezza relativa, e limpidezza assoluta del vino e mezzo di riconoscere quest' ultima art. 127. pag. 102, 104.

Opinione degli Signori Ferrini, bossi, BASTIEN, etc. etc. circa le conseguenze della fermentazione delle uve nel tino. art. 122, 123, e la nota sud. 23 e 31. pag. 98, 332, e 340.

Q. I. Del trasporto del vino dai tini nelle botti art. 128—133. pag. 104—110.

Il trasporto è più facile, e meno costoso col mezzo di un tubo, quando la cantina, ove sono le botti, è sotto, o vicino al tinajo art. 128. pag 104—106.

Se non è vicina la cantina si fa il trasporto col mezzo di un recipiente. art. 129 e 133. pag. 106, 108—110

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. Ἀνακάτωμα ἡ φύραμα τῶν Σταφυλίων. Ἀρθρον 117—119. Σελ. 95.

Τί ἐνοοῦμεν ἀνακάτωμα ἡ φύραμα ἄρθρον 117.

Πότε καὶ διὰ πόσου καιρὸν γίνεται ἄρθ. 118. αὐτόθι.

Χρῆσις μᾶς ράβδου, κατά τὸν διαγραφέντα πρόπον πρὸς τὸ σκοπό μενον ἄρθ. 119. αὐτόθι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'. Σημεῖα ἔχ τῶν ὁποίων γίγαντος φρένος πότε πρέπει νὰ μεταγγίζωμεν τὸν κάδον. Ἀρθρον 120—127. Σελ. 95—105.

Πόσον πρέπει νὰ ἐνζυμωθῶν τὰ σταφύλια μέσα εἰς τὸν κάδον. Τοῦτο ἐξήρτηται ἐν γένει ἀπὸ τὰς ὄποιας ἔκαστος πρέπει νὰ κάμη δοκιμὰς εἰς τὰ ἴδια του σταφύλια, καὶ κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ κρασίου ὅπου θέλει νὰ κάμη. ἄρθ. 121, 124, 199, καὶ ἐπ. Σελ. 97—101 161 καὶ ἐπ.

Πρὸς δῆῃγίαν μας δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν τὰς μεθόδους τῶν ἄλλων τόπων λ. χ. τῆς Γαλλίας. ἄρθρ. 123, Σελ. 99 τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ ως πρὸς τοὺς γλυκεῖς οἶνους, σημ. ιγ'. Σελ. 321. Μὲ τὰ σταφύλια τοῦ Τοκάτι, ἀνωτέρω ἄρθρ. 123. Σελ. 97—99. καὶ σημ. κγ'. καὶ κέ. Σελ. 335—5. Γενικοὶ κανόνες ως πρὸς τῆς Ἰταλίας ἄρθ. 121—123. Σελ. 97—99

Πότε ἀρχίζει ἡ εἰς κάδον ἐνζυμωσίς, καὶ μετ' αὐτῆς τὸ ἀναστήκωμα τοῦ σκιαδίου ἡ σκέπης τοῦ κάδου. ἄρθ. 120, Σελ. 95—97.

Κανόνες γενικοὶ ως πρὸς τὴν διαρκείαν τῆς ἐνζυμώσεως ἢ τὰ ἐμπορεύσημα κρασία ἄρθρον 121. Σελ. 97.

Σημεῖα, ἐκ τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ καταμάθωμεν τὸν καιρὸν τῆς μεταγγίσεως τοῦ κάδου. ἄρθ. 125. Σελ. 101—103.

Οἰνογευστία πρὸς δῆῃγίαν μας ἄρθ. 126. Σελ. 103.

Due sorta di recipienti, chiamati col nome di Brenta in Italia, uno più economico dell' altro, ed amendue serventi di misura del vino. art. 130—131. pag. 106—108

Fossa sotto il tino per piazzarc, e riempiere il detto recipiente, che può anche avere un coperchio art. 130.—132. pag. 106—108.

Q. 2. Separazione d' e' vini chiari del tino dai torbidi art. 134 e 138 pag. 110—114.

Quale il quantitativo del vino torbido che si ricava da un tino, che si svina, e quale quello del vino chiaro. art. 134. pag. 110.

Differenza se si osservano le mie regole nel fare i vini. se si tratta di tino coperto o no, pieno di uve bianche, oppure rosse, e se si tratta di vero tino, a non già di una botte alzata per farla servire di tino. art. 83. 134. 136 pag. 72, 110—112.

La chiarezza, di cui qui si parla, è solo la relativa. art. 136. pag. 112—114.

Sgoccio lamento del tino e precauzione in una tale occasione art. 137. 138. pag. 112—114.

CAPO 14. Della Cantina, e sua bontà attenzioni che essa esigge. art. 139—145. pag. 114—118.

Situazione, temperatura, umidità, ed oscurità sua. art. 139 pag. 114.

Finestre, armarj, e grandezza di essa. art. 140—144. pag. 114 e 116.

Scosse, forti tremoli, cattivi odori, lontani da essa, non meno che le acque. art. 144 e 145. pag. suddetta.

Pozzo morto da praticarsi nelle Cantine. art. 145 pag. 116.

Διαύγεια ἀναφορική, καὶ διεύγεια ἀπόλυτος τοῦ οἴνου, καὶ τίνι τρόπῳ ἡ τελευταία ἀποθεικνύεται, ἄρθ. 127. σελ. 103—105.

Γνώμη τῶν Κ. Κ. Φερρέινη, Βόσση, Βασιλεῖον κλπ. περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἐνζυμώσεως τῶν σταφυλῶν μέσαν εἰς κάδον. ἄρθ. 122—123. σελ. 99. καὶ ἡ ἀνωτέρω αὐτοῦ κε. Σελ. 335. καὶ σημ. λα' Σελ. 341.

§. α. **Μεταφορὰ τῶν κρασίων ἀπὸ τοὺς κάδους εἰς τὰ βαγένια** ἄρθ. 128, 133. σελ. 105—111.

Η μεταφορὰ ἀποκαθίσταται εὐκολωτέρᾳ, καὶ γρήτου δαπανηρὰ δι' ἑνὸς σωλῆνος, ἐὰν ἡ οἰναποθήκη, ὅπου τὰ βαγένια, γίνῃ ύποκάτωθεν, ἢ πληγίσιν τοῦ καδοστασίου. ἄρθ. 128. σελ. 105—107.

Οταν ἡ οἰναποθήκη ἐτοποθετήθη μακράν, ἢ μεταφορὰ γίνεται δι' ἑνὸς δοχείου ἄρθ. 129 καὶ 133. σελ. 107, 109—111.

Δύο εἶδη οἰνοδοχείων, τὰ ὅποια εἰς Ἰταλίαν ὄνομάζουν Βρέντας, τὸ ἐν οἰκονομικώτερον τοῦ ἄλλου, ἀμφότερα χρησιμεύοντα καὶ ως μέτρον τοῦ κρασίου ἄρθ. 130 καὶ 131. σελ. 107—109.

Βόθρος κάτωθεν τοῦ κάδου διὰ νὰ τίθεται τὸ ἀνωτέρω δοχεῖον, τὸ δποῖον δύναται καὶ νὰ ἔγη σκέπασμα. ἄρθ. 130—132. σελ. 107—109.

§. β'. Χωρισμὸς τῶν κατασταλαγμένων κρασίων τοῦ Κάδου ἀπὸ τὰ θολοῦ κρασίου, καὶ ὅποια ἡ τοῦ κατεσταλαγμένου, ἄρθ. 134—138 σελ. 111—115.

Οποία ἡ ποσότης τοῦ ἐξαγομένου ἀπὸ τὸν κάδον θολοῦ κρασίου, καὶ ὅποια ἡ τοῦ κατεσταλαγμένου, ἄρθ. 134. σελ. 111.

Διαφορὰ, ἀν τηρῶνται οἱ τῆς Οἰνοποιίας κανόνες μου, καὶ ἀν πρόχειται περὶ σκεπασμένου κάδου, ἢ μὴ γεμάτου

CAPO I5. Delle botti, Lavatura, e Nettezza loro, e del modo di averle buone. art. I46—I74. pag. II8—I38.

Il vino si perfeziona nelle botti, massime se esse siano grandi, secondo il Signor BASTIEN art. I46.—I48. pag. II8.

Le botti grandi, chiamate dai Francesi, Faudras. nota 26. pag. 334.

L'ultimo perfezionamento del vino segue nelle bottiglie, nelle quali però non si deve mettere, che il vino più o meno depurato. art. 149, e nota 27 in fine. pag. I20, e 336.

Attenzione somma, e visite, che esiggono le botti, le bottiglie, ed ogni vaso vinario, per assicurarsi della nettezza loro. art I50 ivi.

Come, e con cosa si lavino art. 153. pag. 122.

Quando si deve levar via, oppure lasciare l'intonaco tartaroso, che le botti, in cui vi fù del vino, più o meno contengono art. I5I, pag. 120.

Come devono essere piazzate le botti in Cantina art. I52. pag. 122.

Aperture, e buchi, che le botti, massime le grandi, devono avere, anche per assaggiare il vino di mezzo secondo ESIODO art. I54. ivi.

Qnando si devono turare, onò le botti vuote. art. 156. pag. 124.

Prima di riempiere di vino la botte, o bottiglia lavata è bene di ripassarla con qualche vino mediocre. art. 155. e nota 27. pag. I24 e 334.

Riempimento, turamento, e collocazione delle bottiglie

ἀπὸ σταφύλια ἀσπρα ἡ χθενικα, καὶ ἀν πρόκειται περὶ
ἀληθιοῦς κάδου ἡ βαγενίου διθωμένου πρὸς ἀντικατάσ-
σιν τοῦ κάδου ἀρθ. 83, 134--136 σελ. 73. 111-113.

‘Η περὶ ἣς ὁ λόγος διαύγεια, εἶναι μόνον η ἀναφορικὴ ἀρθ. 136, σελ. 113-115.

Τὸ τρέξιμον τοῦ χάδου, καὶ τὶ πρέπει τότε νὰ γίνεται
ἀρθ. 137 καὶ 138. σελ. 113—115.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ' Περὶ Οἰναποθήκης
ἀγαθότης αὐτῆς· καὶ αἱ ἀπαιτούμε-
ναι εἰπειψέλειαι. ἄρ. 139-145. σελ. 115-119.

Τοποθεσία, θερμοκρασία, ύγρότης, καὶ σκότος αὐτῆς.
ἀρθ. 139 σελ. 115.

Παραθύρια, ἐρυμάρια, καὶ μέγεθος αὐτῶν. ἄρθ. 140.
143 καὶ 144. σελ. 115-117

Τρανταγμοί, συγχινήσεις, δυτωδίαι, μακράν αὐτῆς· ἐπίσης καὶ τὰ νερά ἀρθ. 144 καὶ 145. σελ. ἀνωτέρω.
"Οτι εὔχρηστος ἡ καταβόθρα (φρεατίας) πλησίον αὐτῆς· ἀρθ. 145 σελ 117.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'. Περὶ βαγενίων (Βουτσίων) πλύσημον καὶ καθαριότης αὐτῶν, καὶ περὶ τῆς διορθόσεως των Ἀρθρον 146—174. Σελ. 119—139.

¹Ο οἶνος τελειοποιεῖται εἰς τὰ βαγένια, καὶ περισσότερον εἰς τὰ μεγάλα, κατὰ τὸν Βαστιανὸν ἀρθ., 146—148. σελ. 119.

Τὰ μεγάλα βαγένια, τὰ Faudràs τῶν Γάλλων
στρ. κε'. σελ. 335.

"Η τελευταία τελειοποίησις γίνεται εἰς τὰ βοκάλια εἰς τὰ δποία δὲν πρέπει νὰ ἐναποτίθεται, εἴμην οἶνος δποσδήποτε καθαρισμένος ἄρθρ. 149. σελ. 121. καὶ σημ. κβ'. ἐπὶ τέλους σελ, 337.

Άκρα προσοχή, καὶ ἐπιθεώρησις τῶν βαγενίων,

piene, o semi piene di vino nota 27. sud. pag. 323.

Q. 1. Come si formano le botti nuove di legno art. 158—163. pag. 126—130.

Le botti si formano in quattro modi con bosco di Quercia, di Castagna, Gelso e simili art. 159—163. pagine suddette.

Come si correggano le fessure loro art. 163. pag. 130

Come si devono chiudere i cerchi loro di legno nota 26 pag. 334.

Q. 2. Modo di conservare le Botti non più nuove art. 164—168 pag. 130—132.

Vi è una differenza fra le piccole, e le grandi nel modo di conservarle, quando sono vuote art. 165—167. ivi.

Si coloriscono talvolta con Biacca, ed olio al di fuori art. 168. pag. 132.

Q. 3. Modi di correggere le botti, che hanno cattivi odori art. 169—173. pag. 132—136.

Come si corregge l'odore di formicajo, o futè dei francesi, sia per la botte, come pel-vino art. 170 pag. 134.

Li altri piccoli difetti come si correggano art. 171, 173. pag. 134, 136.

Mezzo sicuro di correggere li cattivi odori d'ogni sorta. che abbia qualunque botte art. 173. pag. 136.

Q. 4. Riempimento, e turamento delle Botti, e dè Vasi vinarij art. 174—181. pag. 138—142.

Cosa sia il dare la piena alle botti, e co-

βουκαλίων, καὶ παντὸς οἰνοδοχείου πρὸς βεβαίωσιν τῆς καθαριότητός των· ἄρθρ. 150. αὐτόθι.

Πῶς, καὶ μὲ τί πλύνονται· ἄρθρ. 153. σελ. 123.

Πότε πρέπει ν' ἀφαιρεῖται, ή ν' ἀφίνεται τὸ ταρταρῶδες περιάλειμα ή ἀπόθεμα τῶν οἰνοδοχείων; τὸ ὅποιον ἐμπεριέχουν ὅπωσδήποτε ὅσα ἔχουν κρασίον· ἄρθρ. 151 —σελ. 121.

Τίνι τρόπῳ πρέπει νὰ τοποθετῶνται τὰ βαγένια εἰς τὴν οἰνοποιήκην ἄρθρ. 152 σελ. 123.

Θυρίδια, καὶ τρύπαι, τὰς ὅποιας πρέπει νὰ ἔχουν τὰ βαγένια, μάλιστα τὰ μεγάλα, καὶ πρὸς οἰνογευστικῶν τοῦ ἐν τῷ μέσῳ οἴνου κατὰ τὸν Ἡσίοδον ἄρθρ. 154. αὐτόθι.

"Αν, καὶ πότε πρέπει νὰ στουππόνωνται τὰ εὔκαιρα βαγένια· ἄρθρ. 156 σελ. 125.

Πρὸς γεμισθῆ τὸ πλυμένον βαγένι ή βουκάλι, εἶναι καλὸν νὰ ἔπειλύνεται μὲ κανὲν ἄλλο κατώτερον κρασίον· ἄρθρ. 155 σελ. ἀνωτέρω καὶ σημ. κζ'. σελ. 335.

Γέμισμα, στούππωμα, καὶ τοποθέτησις τῶν γεμισμένων, ή μεσογεμισμένων, βουκαλίων (μποτιλλίων) ἀνωτέρω· σημ. κζ'. σελ. 337.

§. ἀ. Τίνι τρόπῳ κατασκευάζονται τὰ βαγένια η(βούτσιά). Ἅρθρ. 158—163. σελ. 127—131.

Τὰ βαγένια κατασκευάζονται κατὰ τέσσαρας τρόπους, ἐκ ξυλείας δρυὸς, καστανέας, συκομωρέας, καὶ τῶν τοιούτων· ἄρθρ. 159—163. αὐτόθι.

Τίνι τρόπῳ διορθόνουν τὰς σχισμὰς καὶ χραμάδας των· ἄρθρ. 163 σελ. 131.

Πῶς πρέπει νὰ κλείωνται τὰ ξύλινα στεφάνια. σημ. κέ. σελ. 335.

§. β'. Τίνι τρόπῳ πρέπει νὰ συντηρῶνται τὰ παλαιὰ βαγένια· ἄρθ. 164—168 σελ. 131—133.

me, e con qual vino si eseguisca art. 175. pag. 138.

In quali epoche si deve dare questa piena art. 174. ivi.

Da una cotale attenzione dipende la conservazione dei Vini. art. 177. pag. 140.

La Fioratura è il primo segno del guasto del vino, da che si cagioni, e come si faccia cessare. art. 178, 246, 247 e 254. pag. 140 200 e 210. le note 28. e 38. pag. 336, 344.

Come si adoperino li turacciuoli per le botti. art. 176. ivi, e per le bottiglie, la detta nota. 27. pag. 336.

Mezzi più facili per conservare li vini senza temere di guasto in mancanza di buoni stopponi art 179.—181. pag. 140—142. e nota 27. pag. 336.

Superstizioso modo degli antichi a tale riguardo. art. 294. pag. 252.

CAPO 16. Delle Vinaccie, e del Vino del torchio. art. 182—191 pag. 144—152.

Cosa sia, e come deve essere formato un buon Torchio da vino, art. 186, e nota 29. pag. 148 e 336-338.

Secondo FLORENTINO le vinaccie rendono sterili le galline nota 13 pag. 320.

Il vino del torchio si fa solo colle buone vinaccie art. 186. pag. 148.

Come si proceda colle vinaccie, e col torchio art. 186. pagina sudetta.

Quando esse si devono portare. e mettere sotto il torchio art. 182. pag. 144.

In caso di ritardo nel portarle quali precauzioni si devono prendere art. 183. pag. sudetta.

Διαφορὰ τῶν μικρῶν ἀπὸ τὰ μεγάλα ως πρὸς τὴν συντήρησίν των, εὔχαιρα ὅντα· ἄρθ. 165—167 αὐτόθι.

Τὰ χρωματίζουν ἔξωθεν μὲν ἔλαιον καὶ στουπέτος· ἄρθ. 168. σελ. 133.

§. γ'. Τίνι τρόπῳ διορθόνονται ὅσα βαγένια συνῆψαν δυσωδίας· ἄρθρ. 169—173. σελ. 133—137.

Τίνι τρόπῳ διορθόνεται ἡ βόχα τοῦ βαγενίου, καθὼς καὶ τοῦ κρασίου· ἄρθ. 170. σελ. 135.

Αἱ λοιπαὶ μικραὶ δυσωδίαι, τίνι τρόπῳ διορθόνονται. ἄρθ. 171—173. σελ. 135—137.

Μέσον ἀλάνθαστον διορθόνον πάσας τὰς κακοσμίας καὶ παντὸς οἰνοδοχείου ἄρθ. 173. σελ. 137.

§. γ'. Τίνι τρόπῳ πρέπει νὰ γεμίζωνται καὶ στουππώνωνται τὰ βαγένια καὶ τὰ οἰνοδοχεῖα· ἄρθ. 174—181—σελ. 139—143.

Τί ἐστιν ἀπογεμίσματα, καὶ μὲ τὶ κρασὶ γίνονται ἄρθ. 175. σελ. 139.

Κατὰ ποίας ἐποχᾶς πρέπει νὰ γίνωνται ἄρθ. 174 αὐτόθι.

Ἄπὸ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀπογεμισμάτων ἔξηρτηται ἡ συντήρησις τῶν κρασίων· ἄρθ. 177 σελ. 141.

Πρῶτον σημεῖον τῆς φθορᾶς τῶν κρασίων εἶναι τὰ ἐξανθήματα. Τὰ αἴτια καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν· ἄρθ. 178. αὐτόθι. Καὶ τὰ ἄρθρα 246—247 καὶ 254. καὶ σελ. 201 καὶ 211 καὶ σημ. κή. λή. σελ. 337—345.

Χρῆσις τῶν στουππωμάτων ἡ φελῶν ἄρθ. 176. αὐτόθι.

Καὶ διὰ τὰ βοκάλια ἵδε σημείωσιν κζ'. σελ. 337.

Οἱ εύκολότεροι τρόποι διὰ τὴν συντήρησιν τῶν κρασίων χωρὶς νὰ φθείρωνται ἐκ τῆς συναφῆς τού ἀέρος, ἐν ἐλλείψει καλῶν στουππωμάτων. ἄρθ. 179—181 σελ. 141—143 καὶ τὴν σημ. κζ' σελ. 337.

Quantitativo di meno buone vinaccie, che si trovano nei tini non coperti, e qual uso si possa farà di esse art. 184 e 185. pag. 146.

Quantitativo di vino del torchio, che si fà art. 187. pag. 148 150.

Ove si deve mettere questo vino. art. 188. 191. pag. 150.

Prodotto d'acquavita, o d'alcool, che si può tirare dalle vinaccie già così spremute, e d'olio dai granelli, o semi stessi, che sono in esse art. 191. pag. 150.

Dopo tutto questo possono ancor servire per focolare art. 191 pag. 152.

CAPO 17. Dell'Acquarello (o Piquette dei Francesi). del modo di purgare, e rendere buone le Acque Fangose, o corrotte. art. 193---198. pag. 152---160

L'Acquarello chiamato dai francesi. Piquette, è un vino fatto con acqua come si formi e sia buon vino di famiglia nei tempi meno caldi art. 193 e 196. pag. 152, 154 e 158. nota 4. pag. 312, e numero 4, della Prefazione, pag. 8.

Le vinaccie con cui si forma questo vino, possono spremute sotto il torchio, dare ancora un buon vino, art 195. pag. 156---158.

Amendue questi vini possono rendersi eccellenti col mosto, che s'insegna farsi. art. 197—198 pag. 158--160.

Parlano del Vino del Torchio le Sagne Carte, nota 29 pag. 336---338.

Ο Δεισιδαίμων τρόπος τῶν παλαιῶν ὡς πρὸς τοῦτο· ἄρθ. 204. σημ. 253.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι ΣΤ'. Στέμφυλα ἡ τσίπουρα, καὶ περὶ τοῦ στεμφυλίτου ἥ, κρασίου τοῦ πιεστήριου. ἄρθ. 182 μέχρι 191. σελ. 145—153.

Τί, καὶ πῶς πρέπει νὰ ἔναι κατασκευασμένον τὸ καλὸν πιεστήριον ἥ στεμφυλοτρόπιον· ἄρθ. 186. σελ. 149 καὶ σημ. κ0. σελ. 33. 337.

Τὰ τσίπουρα, κατὰ τὸν Φλωρεντῖνον ἀποκαθισταῖν τὰς χότας ἀγόνους (στήρας) σημ. ΙΓ' σελ. 321.

Μὲ μόνα τὰ καλὰ τσίπουρα γίνεται τὸ κρασίον τοῦ πιεστήριου· ἄρθ. 186. σελ. 149.

Πῶς πρέπει νὰ μεταχειρίζωμεθα τὰ τσίπουρα, καὶ τὸ πιεστήριον· ἄρθρ. 186 σελ. 149.

Πότε πρέπει νὰ φέρωνται, καὶ καθυποβάλλωνται ὑπὸ τὸ πιεστήριον ἄρθρ. 186 σελ. 149.

Πόθεν ἐκπιέσεις πρέπει νὰ γίνωνται· τὸ ἀνωτέρω· ἄρθ. 186 σελ. 149.

Άν τύχῃ ἄργητα, τί πρέπει νὰ γίνεται διὰ τὰ τσίπουρα· ἄρθρ. 183 σελ. 145.

Ότι ὅλη ἥ ποσότης τῶν χαλασμένων τσιπούρων, εἰς τοὺς πωμοσμένους χάδους, καὶ εἰς τί χρησιμεύουν ταῦτα ἄρθρ. 184 καὶ 185 σελ. 147.

Ποσότης τοῦ κρασίου τοῦ πιεστήριου ἄρθ. 187. σελ. 149—151

Ποῦ πρέπει ν' ἀποτίθεται αὐτὸς τὸ κρασίον ἄρθ. 188—191 σελ. 151.

Οινόπνευμα ἥ ράχιον δυνάμενον νὰ ἔξαχθῇ ἐκ τῶν οὕτως ἐκπιεσθέντων τσιπούρων, καὶ ἔλαιον ἐκ τῶν γιγάρτων, ἥ κοκουτσίων τῶν τσιπούρων· ἄρθρ. 191 σελ. 151.

Μεθ' ὅλα ταῦτα δύνανται νὰ χρησιμεύσουν ἐπὶ τέλους καὶ διὰ τὴν φωτίαν· ἄγω ἄρθρ. 191 σελ. 151.

Come si purghino, e rendono buone, e bevibili le acque meno buone, fangose, o corrotte come quelle di pura fonte. art. 194. pag. 154—156.

CAPO 18. Del travasamento del Vino art. 199—212. pag. 160—170.

Il Travasamento è un mezzo di far cessare, e di regolare la fermentazione, che il vino fà nelle Botti. art. 199.
pag. 160.

Esso è più necessario pei vini, che si vogliono dolci, od estremamente bianchi oppure, che soffrirono il gelo. art. 200. pag. 160. 162.

Coll' Esporre il Vino al forte freddo, e farlo così ghiacciare, come usano i Valachi, si toglie la parte acquosa al vino, e si migliora questo ivi.

In quale tempo, e modo si eseguisca il travasamento. art. 202 e 203. e la nota 13. pag. 162—164. e 318.

Conviene alzare per di dietro un poco la Botte, e per qual motivo art. 204. pag. 164.

Col travasamento si può diminuire la troppo naturale forza di certi vini, p. e. di quelli di Santorino nota 23, e 31, e l' art. 217. pag. 172, 332, e 340.

2. I. Epoche, e fiate dè travasamenti. art. 205—212.
pag. 164.—170.

Il travasamento deve, quanto ai vini commerziali, e di durata, eseguirsi varie volte, e sempre mai nel caso di straordinarie fermentazioni. art. 205. pag. 164.